

“కథ రాయాలని వుంది. కాలుతాలు, కలం తెచ్చిపెట్టారా?” వరండాలో కూర్చుని చదువుకుంటున్న కొడుకుని కేకేసింది తులసి.
 ఆ మాట వాడికి విసపడిందో లేదో, సమాధానం చెప్పలేదు. పది నిమిషాల తర్వాత మళ్ళి పిల్చింది. అప్పుడూ ఉలుకూ, పలుకు లేదు. “ఛీ... వెధవ పిల్లలు.” విసుక్కుంటు వచ్చి చూస్తే వాసు పుస్తకాలమీద తల పెట్టి నిద్రపోతున్నాడు. గడియారంవైపు చూసింది తులసి. తొమ్మిది కానొస్తున్నది. “నా ఆలోచనల్లో వుండి పిల్లాడికి అన్నం పెట్టలేదు. పాపం, 24 ఆంధ్రసాహిత్యవార్షికం 12-8-83

మధ్యాహ్నం ఎప్పుడో తిన్నాడు. సాయంకాలం టి.సుకుడా చెయ్యలేదు.” అనుకుంటు వాణ్ణి లేపి తీసుకువెళ్ళి అన్నంపెట్టి, పక్కేసి పడుకో బెట్టింది. మధ్యాహ్నం వచ్చిన ఉత్తరం మళ్ళి గుర్తొచ్చింది తులసికి. తను వెంటనే కథ రాసి పంపించాలి. పాపం మరీ మరీ అడిగారు. ఆలోచిస్తునే ఉయ్యాలికి తొంగి చూసింది. నాలుగునెల్ల వసికండు రాణి వక్క తడుపుకుని నిద్రపోతున్నది. చెప్పటంరాదు. ఇది కావాలని అడగలేదు. ఆ పసిగుడ్డుమీద జాలిత్కూడిన ప్రేమ పెయ్యలికింది తులసికి.

తులసి భర్త శ్రీధర్ ప్రయివేటు కంపెనీలో పని చేస్తున్నాడు. పొద్దున పది గంటలు అయినా కాకుండానే ఇంటినుండి వెళ్ళిన వాడు రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటిన తరువాత ఎప్పుడో వస్తాడు. ఈ లోపుగా తులసికి క్షణం తీరిక వుండదు. ఇరుకుగా వుండే డెండు గదుల ఇల్లు. అస్తమానం సర్దినా పిల్లలు నానా ఇంకాలా చేస్తారు. పెద్దపిల్ల శశి శలవులిచ్చారని నాయనమ్మ దగ్గర కెళ్ళింది. వాసు రెండో తరగతి చదువుతున్నాడు. చంటిది రాణి. చాలీచాలని జీతం పని మనిషిని, చాకలిదాన్ని పెట్టుకుంటే సరిపోదు. అందుకనే కుడితిలో బడ్డ ఎలుకలాగా అస్తమానం చాకిరితో కొట్టుకుపోతుంది.

తులసి చదివింది టెన్త్ క్లాస్ అయినా మంచి ఆలోచనా శక్తి వుంది. పెళ్ళికాక ముందు ఒకటి రెండు కథలు రాసినా తల్లి తండ్రి ఏ ప్రతికలకు పంపనివ్వలేదు. తన కూతురు తెలివి తేటలమీద నమ్మకం వున్నా, పట్టణమైన సాంప్రదాయల ఆసరాగా జరిగే పెళ్ళికి ఎక్కడ అనరోధం కలుగుతుందోనని ఆ పేద తండ్రి ఆరాటం. అందుకనే, “మనకెందుకమ్మా కథలు గ్లా హాయిగా, కుట్టు, అల్లికలు నేర్చుకో! వంట పని, ఇంటి పని సర్దుకో!” అనేవాడు. తులసి మనసులో ఎన్నో ఊహలు మెదులుతున్నా స్వతంత్రించి వాటిని కాయితం మీద పెట్టలేక పోయింది. తులసికి భవిష్యత్తు మీద మంచి నమ్మకం వుంది. “తనకు అనుభూతుడైన భర్త దొరుకుతాడు. తన ఆశయాలు నెరవేరుస్తాడు తను చక్కగా కథలు రాసుకోవచ్చు.” రచయిత్రిగా ఎదగాని తనకెంతో కోరిక.

తన కోర్కెలు నెరవేరేరేజీ అంత త్వరలో వస్తుందని అనుకోలేదు. పెళ్ళయిన మొదటి రోజు, శ్రీధర్ని అడిగిన మొదటి ప్రశ్న “నేను కథలు రాయటం మీ కిష్టమేనా?” అని

శ్రీధర్ ఆశ్చర్యంగా తన వైపు చూసి, “నిమిటి? కథలు రాస్తావా?” అన్నాడు.

జరిగింది చెప్పింది తను. అందుకు అత నెంజగానో నొచ్చుకుని, “ఇకనుంచి తప్పకుండా రాయి. రైటర్స్ అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. గారవం” అన్నాడు.

ఆ మాటలు తను చేరబోయే శిఖరానికి సోపానాల్లాగా తోచాయి. కానరానికి వచ్చినరోజే చెప్పాడు, “ఇహానుంచి ఎటువంటి సంకోచం లేకుండా కథలు రాసుకో! నీ ఇష్టంవచ్చినన్ని” అని.

ఆ మాటకు తులసికి నవ్వు వచ్చింది. “ఇష్టంవచ్చినన్ని రాసుకోవటానికి ఇవేం ఉత్తరాలా?” అనుకున్నది మనసులో

“తులసి!” తులసి ఆలోచనలకు అంత రాయంగా శ్రీధర్ పిల్చాడు.

“వస్తున్నా” వక్క ఉదులునవెళ్ళి తలుపు తీసింది.

భారతి

సాహిత్య
మాసపత్రిక

తెనుగువారి
సంస్కృతికి
ప్రతిబింబం

విడి పత్రిక: రూ. 4/-

అందని ద్రాక్ష

“ఏం చేస్తున్నావ్? ఎంత పీరిచినా పలక లేదు. అప్పుడే నిద్రపోయావా?”

“లేదండీ! కథ రాద్దామని...”

“కథ పంపి తరువాత. ముందు నా ఆత్మ రాముణ్ణి సంతోష పెట్టు.”

“అలాగేలేండి. పొద్దుటినుంచి ఈ పని అయిన తరువాత కలం తీర్చాం అనుకుంటూనే రాత్రి అయిపోయింది. ఇప్పుడేక తొందరేముంది. పదండి వడ్డిస్తాను” అంటూ వంట ఇంట్లోకి నడిచింది తులసి.

* * *

తులసి రాసిన కథకీ ప్రజైజా వచ్చింది. ఈ విషయం శ్రీధర్ కి చాలా సంతోషం కలిగించింది. కింవిత్ గర్వంగా కూడా ఫీలయ్యాడు. కానీ... ఆ సంతోషం నలుగురికీ చెప్పకోవలసికలేదు. తననో వాజమ్మకింద కట్టేస్తారు. తను ఒక్కసారి గట్టి వార్షింగు ఇచ్చివుంటే ఇవ్వాలి తన ఆనందం నలుగురితోనూ పంచుకునేవాడు. కానీ, ఆనాడు, తన పని చెయ్యలేకపోయాడు.

“ఏమిటండీ! మీలో మీరే నవ్వుకుని మనో ఆనందపడిపోతున్నారు” పక్కనీట్లో పనిచేసే ప్రసాదు అడిగాడు.

“ఏంలేదు. ఏదో కథలో సంఘటన గుర్తొచ్చి”

“కథ ఏమిటండోయ్! అన్నట్లు మీ ఆవిడ కథలు రాసేవారటగా?”

“ఇప్పుడు కాదులేండి. ఒకప్పుడు” నాలిక్కరుచుకున్నాడు శ్రీధర్. ఇప్పుడు కూడా నిజం చెప్పలేకపోయాడు. ఆ వేళ ఇంతే... వరసగా తులసి రాసిన రెండు కథలు పత్రికలో వచ్చినయ్! ఆనందంగా ఆఫీసులో వాళ్ళందరికీ చెప్పాడు.

ఆ మాట విన్నానే, “పురేయ్! కథలు రాసేవాళ్ళు భూమికి దిగిపోతారా? ఊహల ప్రపంచంలోనే వుంటారు” అన్నాడు గిరి.

“అబ్బాయ్! సువ్వా చిన్నవాడివి, అనుభవం తక్కువ. కథలు రాసేవాళ్ళు మనసులూ తిస్సగా వుండవ్?” నర్మగర్వంగా అన్నాడు అచభావి.

“పురేయ్! సువ్వు ఇవో ఊరిమీద పడి పూటకూళ్ళ ఇల్లు వెతుక్కోవలసిందే! మీ ఆవిడకు అన్నంపండే తీరిక ఎక్కడిదిరా” శర్మ వ్యంగ్యంగా అన్నాడు. తనకు తల కొట్టేసినంత పనయింది. మర్నాడు ఆఫీసుకు వెళ్ళగానే, “తులసిగారి భర్తకు కాఫీ కావాలేమో అడిగిరా” అంటూ వూళ్ళు పంపించారు తన దగ్గరకు.

తనకోసం ఎవరో వస్తే “ఎవరూ! తులసి మొగుడా?” అన్నారవరో! “అదేమిటండీ! శ్రీధరంగారు కావాలండీ.” అన్నాడు వచ్చినతను.

“అదేనయ్యా! ఆయన భార్య కథలు రాస్తుంది. తులసి అని...”

“ఏమిటండీ! తులసి ఈయనగారి భార్య!

నిన్నేదో పత్రికలో కథ పడ్డదని మా వాళ్ళందరూ పంతులేసుకుని చదివారు. చాలా బాగుంది.”

ఈ సంభాషణ అంతా వింటునే వున్నాడు శ్రీధర్. అయినా పెద్దగా పట్టించుకోలేదు.

మర్నాడు ఆఫీసుకు వచ్చి రాగానే, “ఏంవాయ్! ఎక్కడ మన మీల్లు. అచ్చమ్మ పొలాటల్లోనా? బుచ్చయ్య కేఫోనా?”

“ఎందుకండీ! మనవాడికి వంట రాకపోతే కదా! ఏదే వండి ఇంత తిని, వాళ్ళావిడకింత మూతపెట్టి వచ్చుంది.”

“ఎక్కడ తింటే మనకేంలే! ఆఫీసుకు వచ్చాడు.”

ఇలాంటి మాటలతో జరిగిపోయాయి రెండు రోజులు. ఎందుకనో తనకూ చిన్నతనమనిపించింది. వాళ్ళు మాటలు చులకనగా తోచాయి. కానీ తులసి కథలు రాయాలి. ఆమె కథలంటే తనకూ ఇష్టమే! మరి ఆఫీసులో... శ్రీధర్ కి మెరుపులాంటి అలోచన వచ్చింది. ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే భార్యకు చెప్పాడు. మొదట్లో అందుకు ఆమె అంగీకరించలేదు. కానీ భర్త ప్రోత్సాహం తనకుండగా మరేదీ అక్కర్లేదనుకుని అందుకు ఒప్పుకున్నది.

“కసి” ఎన్నో కథలు, నవలలు రాసింది. ఆమె సీరియల్స్ అంటే ఆడ, మగ, పిల్లా పెద్దా, ముసలీ ముతకా ఆందరూ పడి పడి చదువుతారు. తులసి భర్తగా కాకుండా శ్రీధర్ శ్రీధర్ గానే మిగిలాడు ఆఫీసులో.

“శ్రీధర్ గారూ! మాశారా ఈ కథ. ‘కసి’ రాసిందిండీ! ఈమధ్య ఆమె తెగ రాసేస్తున్నది. అయినా ఎంత వెర్రేటి.”

“ఈమధ్య బహుమతి కథలు బాగుండటం లేదు అనుకుంటున్నాం. కానీ... ఈ కథ వుంది మాశారూ! ఎంత సామాజిక స్పృహతో రాసిందో. ఇటువంటి కథలకు బహుమతులిచ్చి అప్పుడప్పుడు పత్రికలవాళ్ళు మంచివాళ్ళమనిపించుకుంటారు.”

“ఆమె” అంటున్నారు. ఇంతకీ ఆడో. మగో తెల్సుకున్నారా?”

“ఎవరైతేనేం. వక్కని కథలు వస్తున్నాయి.”

“ఆ! చూడండి శ్రీధర్ గారూ! ఆమధ్య మీ ఆవిడ రెండు కథలు రాసి అంతటితో ఆపేసిందేమిటి? ‘కసి’కి పోటీగా తనూ రాయొచ్చుగా! ఈనాడు రచయితలుంటే పాతికుల కెంత ఆభిమానం, గౌరవం, సంఘంల్లో ఎంత మర్యాద. ఏమైనా అదో అదృష్టం. దేనికైనా పెట్టివుట్టాండి!” నలుగురూ నాలుగు మాటలన్నారు.

“అందని ద్రాక్ష పుల్లన” అన్నారుగానీ, “అందని ద్రాక్ష తియ్యన.” అంటే బాగుండేది అనుకున్నాడు. “కసి” మొగుడు శ్రీధర్ కసిగా! ఈ శ్రీధర్ భార్యే “కల్యాణతులసి” అని ఎవరికి తెలుసు పాపం!

